

چالش ها و ابهامات سازمان اجرایی حاشیه شهر در میزگرد صد سازمان اجرایی ممکن یا غیر ممکن؟

میزگرد

رضا ایمانی - مهدی پناهی

است که در میزگردی با حضور مسئولین و کارشناسان مطرح کردیم، حسن موحدیان فرماندار اسبق مشهد و نماینده تام الاختیار استاندار در امور حاشیه شهر و دبیر ستاد ساماندهی حاشیه شهر شهری مشهد، محمود عامری فرد عضو شورای شهر مشهد، محمد فانی عضو شورای شهرستان مشهد، محمد علی منصوری رئیس دفتر عمران و بهسازی شهری خراسان رضوی در کنار کارشناسان، عباس افچنگی، سعید اکبریان و محمدرضا مسعودی اعضای این میزگرد بودند، البته افچنگی سابقه مدیریت ساماندهی حاشیه شهر شهری مشهد، اکبریان، مدیریت ساماندهی بافت های فرسوده شهری مشهد و مسعودی نیز سرپرستی معاونت شهرسازی شهری را در کارنامه خود دارند.

پیشنهاد سازمان اجرایی حاشیه شهر به وجود آمد با بودجه و اختیاراتی که دولت می دهد، تمام ۱۷ سازمان درگیر در حاشیه شهر دست به دست هم می دهند تا مشکلات حاشیه شهر را حل کنند.

چهار خلاء اختیارات قانونی، ظرفیت هماهنگی، اقتدار و تمرکز و منابع مالی مطرح می شود که تاکنون به بخشی از آن اشاره شد، آقای منصوری تحلیل شما از این خلاءها چیست و چقدر برای سازمان اجرایی حاشیه شهر هم این مسائل متصور است؟

سازمان اجرایی حاشیه شهر هر چند به صورت جدی توسط مسئولین دولتی و منتخبین مردم در شورای شهر و مجلس در حال پیگیری است و گویی کلید حل تمام مشکلات اجرایی و ناهماهنگی در حاشیه شهر به دست این سازمان است اما در عمل ابهامات قابل توجهی دارد، این که در حضور ستادهای مختلف، فلسفه وجودی این سازمان چیست و ساختار آن را چگونه باید دید که خلاءهای فعلی همچون ناهماهنگی، نداشتن اختیار و بودجه و قدرت نفوذ را حل کند؟ از آنجایی که این سازمان توسط وزارت کشور پیگیری می شود، دوگانگی بین وزارت راه و شهرسازی و وزارت کشور قابل حل است؟ چرا شهرداری در پیشانی قبول مسئولیت این سازمان قرار دارد؟ آیا این سازمان توانایی پیشگیری از حاشیه نشینی را نیز دارد؟ این ها سؤالاتی

با وجود این همه دستگاه و ستادها تشکیل سازمان اجرایی حاشیه شهر چه ضرورتی دارد و چه ساختاری این ضرورت را تامین می کند؟

♦ **عامری فرد:** یکی از دلایل ناکارآمدی دستگاه های موجود نبود دیدگاه کلان کشوری برای حل این پدیده ملی بوده است، همچنین منابع و اختیارات قانونی برای این کار فراهم نشده، اگر هم بوده کافی نبوده است. علاوه بر این همه سازمان ها، دوایر دولتی و شبه دولتی باهم هماهنگ نبوده اند که بخواهند این معضل را حل کنند، با همه این مشکلات به این نتیجه می رسیم که در وهله اول باید یک مدیریت هماهنگی شهری داشته باشیم و با این مقدمه

عامری فرد: یکی از دلایل ناکارآمدی دستگاه های موجود نبود دیدگاه کلان کشوری برای حل این پدیده ملی بوده است، همچنین منابع و اختیارات قانونی برای این کار فراهم نشده، اگر هم بوده کافی نبوده است.